

مقایسه فراوانی نسبی نشانه های روانی در بیماران مبتلا به اختلال شخصیت مرزی وابسته و غیر وابسته به اپیوئیدها

عذرا مرتضوی^۱، سپیده مرتضوی^۲

۱. متخصص روانپزشکی، بیمارستان امام حسین، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ملایر، ایران.

۲. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، بیمارستان امام حسین، دانشگاه علوم پزشکی همدان، ملایر، ایران.

چکیده

مقدمه: عوامل مختلفی با شروع و تداوم مصرف مواد ارتباط دارند که یکی از این عوامل اختلالات شخصیت و وجود یا عدم وجود نشانه های روانی در افراد می باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی تفاوت نسبی نشانه های روانی در مبتلایان به اختلال شخصیت مرزی وابسته به اپیوئیدها و غیروابسته به اپیوئیدها انجام شده است. روش کار: در این مطالعه تعداد ۶۶ بیمار مبتلا به اختلال شخصیت مرزی وابسته به اپیوئیدها و ۶۶ بیمار مبتلا به اختلال شخصیت مرزی غیروابسته به اپیوئیدها از نظر نشانه های روانی از طریق پرسشنامه SCL-90-R مورد ارزیابی قرار گرفتند. تشخیص اختلال شخصیت مرزی و وابستگی به اپیوئیدها طبق مصاحبه بالینی نیمه ساختار یافته بر مبنای DSM-IV-TR صورت گرفت. این بیماران از مراجعین سرپایی به مطب خصوصی روانپزشک و همچنین مرکز ترک اعتیاد مهر در شهرستان ملایر در سال ۱۳۹۹ انتخاب شدند. خصوصیات دموگرافیک بیماران مورد ارزیابی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل داده های آماری با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون های t-Test، MANOVA، Post hoc t-Test و مجذور کای انجام شد. یافته ها: از میان فاکتورهای دموگرافیک بین وابستگی به اپیوئیدها و سن، میزان تحصیلات و وضعیت تاهل ارتباط معناداری وجود داشت. بین وابستگی به اپیوئیدها و نشانه های روانی و سواس، حساسیت بین فردی و روان پریشی ارتباط مثبت دیده شد. در این مطالعه وابستگی به اپیوئیدها با افسردگی، اضطراب، فوبیا، خودبیمارانگاری، خصومت و پارانویا ارتباط منفی داشت. همچنین ارتباطی بین نمره GSI و وابستگی به اپیوئیدها در حضور فاکتورهای دموگرافیک مشاهده نشد. بحث: در افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی، وابستگی به اپیوئیدها با افزایش سن، کاهش میزان تحصیلات و مجرد افزایش می یابد؛ همچنین احتمال وجود نشانه های سواس، روان پریشی و حساسیت بین فردی در افراد مبتلا به اختلال شخصیت مرزی وابسته به اپیوئیدها بیشتر است.

واژگان کلیدی: نشانه های روانی، اختلال شخصیت مرزی، اپیوئید